

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1887-08-29

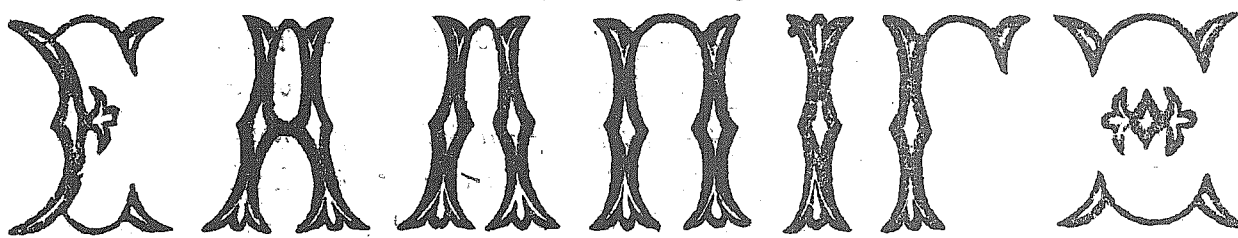
þÿ £ ¬ » À¹ 3 3/4 - ± Á . 1 3 9

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10341>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Συνδρομή ετήσια
προπληρωτέα.
'Εν ταῖς πόλεσι
τῆς Κύπρου Σελ. 8
'Εν τοῖς χωρίοις 6
'Εν δὲ τῷ ἐξω-
τερικῷ φρ. 15

Καταχωρήσεις
προπληρωτέα.
Εἰδοποιήσεις καὶ
διατριβὰὶ κατ' ἀπο-
κοπήν.
'Αρθρα σύμφωνα τῷ
προγράμματι, δω-
ρεάν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUZIOS.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΗΝ ΔΟΥΛΕΙΑΝ ΤΗΣ.

Ὁ τύπος φωνάζει, ὁ τόπος πά-
σχει, ἡ δυστυχία ἐξακολουθεῖ κρούουσα
ἀλλεπαλλήλως καὶ μετ' ἀπαισίου θο-
ρύβου τὰς θύρας ὄλων, οἱ ἄνθρωποι
περιφέρονται καὶ ἐπαιτοῦσι διὰ νὰ μὴ
ἀποθάνωσι τῆς πείνης, αἱ γυναῖκες καὶ
τὰ παιδιά περιφέρονται ἀνυπόδητοι
καὶ γυμναί, καὶ κοντὰ εἰς αὐτὰ ὅλα τὰ
δλοφάνερα σημεῖα τῆς καταττραφῆς, τὰ
ὅποια πρέπει νὰ ἦνε κανεὶς ἢ θεοτύ-
φος ἢ Κυβέρνησις διὰ νὰ μὴ βλέπη,
τίς οἶδε πόσαι ἀκόμη μυστικαὶ κατα-
στρόφαι λαμβάνουν χώραν, πόσαι ἀ-
κόμη οἰκίαι κλείουσι ἐνδον ἐκ συστολῆς
διὰ νὰ μὴ γείνηται γνωστὸν καὶ εἰς τοὺς
ἄλλους τὸ καταπλήττον αὐτὰς τρο-
μερὸν τῆς δυστυχίας φάσμα, πόσαι
ἀκόμη οἰκογένειαι ἐξέρχονται τὴν νύκτα,
(μὴ τολμῶσαι τὴν ἡμέραν διότι δὲν ἦ-
σαν οὕτω συνειθισμένοι.) καὶ μὲ τὰ
δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ζητοῦσι βο-
ήθειαν ἀπὸ τοὺς γείτονας, ἀπὸ τοὺς
φίλους καὶ συγγενεῖς, καὶ ἐνῶ τοιαῦτα καὶ
τηλικαῦτα λαμβάνουσι φανερά καὶ μυ-
στικὰ χώραν, τὰ ὅποια δύνανται καὶ
καρδίαν τιγρεως νὰ μαλάξωσιν, ἡ
Κυβέρνησις τὴν δουλείαν τῆς Ἑξηκο-
λούθει μέχρι τοῦδε πωλοῦσα πᾶ-
σαν κινητὴν περιουσίαν πρὸς εἰσπραξίν
καθυστερουμένου φόρου ἔστω καὶ 12
ἢ 8 γροσιῶν, ἐξηκολούθει πωλοῦσα καὶ
τὸ ὑποκάμισον τοῦ χρεώστου καὶ τὰ
ὑποδήματα καὶ τὸ φέσι του καὶ τὸ
στρώμα του, καὶ παράπονα μυρία ἠ-
κούοντα καὶ ἐλέγοντο καὶ ἐδημοσιεύον-
το σήμερον ὅμως εἰς ποῖα μέτρα νομιζε-
ται ὅτι κατέφυγε πρὸς θεραπείαν ὄλων
τούτων; Ποῖα νομιζεται ὅτι εἶνε ἡ Κυ-
βερνητικὴ πρόνοια ἢ τίς ὡς βάλσαμον πα-
ρηγηρίας θὰ καθήσυχάσῃ τοὺς τρομεροὺς
πόνους; Ποῖα νομιζεται ὅτι εἶνε ἡ γεν-
ναία ἀρωγὴ τὴν ὁποίαν ὑπερ τοῦ λαοῦ
ἐστέφθη ἡ παλυχρονημένη Κυβέρνησις;
Ἄ! ἔχετε ὀλίγην ὑπομονήν, μήπως ἡ ἐπὶ
τῷ αἰφνιδίῳ ἀκούσματι μεγάλη χαρὰ
πρασβάλῃ τὰ νεύρα σας; Ἀνάγνωτε ἐλα-
φρὰ χάριν τῆς ὑγείας σας. Ἴδου τί οἱ
εἰσπράκτορες ἀνήγγειλαν εἰς τοὺς χωρι-
κοὺς καθὰ ἐμάθομεν. Δί δετα κεί σ π οὺς

εἰσπράκτορας τὸ δικαίωμα νὰ
πωλῶσι χάριν καθυστερουμέ-
νων φόρων καὶ ΑΚΙΝΗΤΑ κτήμα-
τα.

Ζήτω ἡ Κυβέρνησις!!!

Ἐπωλήθησαν λοιπὸν τὰ κινήτὰ κτήμα-
τα τῶν κατοίκων τῆς νήσου, ἰδοὺ ἡ Κυ-
βέρνησις τὸ ἐπιβεβαίωσ, καὶ ἔμενον ἤδη
τὰ ἀκίνητα, τὰ ὅποια πρέπει νὰ πω-
ληθῶσι καὶ αὐτά. Ἡ Κυβέρνησις ἔχει
σκοπὸν ὡς φαίνεται νὰ κάμῃ κτηματίας
πολλοὺς ὑπαλλήλους τῆς Τούρκους καὶ
Ἄρμενίου, ἀντὶ πεντ' ἔξη πενταρῶν, ὡς
ἄλλοτε συνέβη τοῦτο, διότι ὡς γνωστὸν
ὄλοι οἱ κάτοικοι δυστυχῶν καὶ ἀν κα-
νεὶς δὲν δυστυχεῖ, δὲν ἀγοράζει ποτὲ κτή-
μα ἀκίνητον ἄλλου, πωλοῦμενον διὰ φό-
ρους. Ἴδου καιρὸς λοιπὸν νὰ φέρῃ ἡ Κυ-
βέρνησις Μιλτήζους ἢ ἄλλους ν' ἀποι-
κῆσωσι τὴν νήσον καὶ νὰ γείνωσι κτημα-
ται μὲ τίποτε.

Εἶναι τῆ ἀληθεία ἀκατανόητον πράγ-
μα! εἶναι φρικτὸν ἐὰν ἀληθεύῃ, (διότι δὲν
εἶδομεν ἡμεῖς εἰσέτι τοιαύτην ἐντολὴν ἐν-
τυπον) ἀλλὰ ἀφοῦ οἱ εἰσπράκτορες ἐπι-
βεβαίωσιν τοῦτο ὅτι ἔλαβον τοιαύτην ἐν-
τολὴν, καὶ τοῦτο ἀ δυνάμει νόμου τινὸς
τοῦ Νομοθετικοῦ, (ἀγνοοῦμεν τίνος καὶ
ποίου ἔτους) ἐπεται ὅτι ἀληθεύει. Εἶνε
δὲ λέγομεν φρικτὸν τοῦτο διότι οὐδέπο-
τε ἐφανταζόμεθα ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ
κατέφευγεν εἰς τοιαῦτα μέτρα καὶ εἰς τοι-
αύτην μάλιστα ἐποχὴν πείνης καὶ δυστυ-
χίας. Ἐνομιζόμεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις μας
θὰ ἀνέστελλε κατὰ τὸ μαῦρον ἔτος τοῦ-
το τὴν εἰσπραξίν τῶν ὑπολειπομένων φό-
ρων, καὶ ὅμως ἐδιδέπομεν μετ' ἄλλους
ὅτι ἐξηκολούθει σκληρῶς καὶ ἀμειλιχτῶς
νὰ πωλῇ ζῶα, αἰμακὰ, σκεύη, φορέμα-
τα καὶ στρώματα χάριν τῶν φόρων.
Παρεπονόμεθα διὰ τοῦτο, ἀλλ' εἰχομεν
πάντοτε τὴν ιδέαν ὅτι βαθμηδὸν θὰ ὑ-
πεχώρει πλέον ἡ Κυβέρνησις ἐνώπιον
τοῦ ἀδυνατοῦ διότι θὰ ἐπειθετο ὅτι συ-
μετέλει οὕτω καὶ ἡ ἰδία εἰς τὴν τελείαν
τῶν χωρικῶν καταστροφὴν. Ἄλλ' ὅτι
θὰ φθάσῃ μέχρι τοῦ σκληροῦ καὶ ἀνη-
καῦστον τούτου σημείου, νὰ πωλῇ καὶ
ἀκίνητον περιουσίαν χάριν τῶν φόρων,
ἢ πὸ τι τὰ ὅποια ὑπερέβαινε τὸν κύκλον

νοδὸς ἀνθρωπίνως καὶ μάλιστα χριστι-
ανικῶς σκεπτομένου.

Ἄλλ' εἶνε τῆ ἀληθεία θαυμάσιον πρά-
γμα νὰ μὴ πειθῆται ἡ Κυβέρνησις περὶ τῆς
μεγάλης τοῦ τόπου δυστυχίας! Ὁφθαλ-
μοὺς ἔχει καὶ δὲν βλέπει ὧτα ἔχει καὶ
δὲν ἀκούει νοῦν ἔχει καὶ δὲν σκέπτεται
καρδίαν ἔχει καὶ δὲν μαλάσσεται. Διὰ
ποίου λοιπὸν τρόπου πρέπει νὰ πείθωμεν
τοὺς Κυβερνήτας μας περὶ τῆς ἀληθείας
ἐνὸς πράγματος, τῆ ἀληθεία δὲν ξεύρο-
μεν τὰ γάσταμεν πλέον καὶ λαδὸς καὶ πο-
λίτης καὶ τύπος καὶ δημοσιογραφία.

Καὶ ποῦ ἔμενον λοιπὸν αἱ παραστά-
σεις τῶν ἀντιπροσώπων τῆς νήσου ὅτι
ἔπρεπε νὰ συνομολογηθῇ ἐν δάνειον πρὸς
βοήθειαν τῶν δυστυχῶν, καὶ ποῦ αἱ ὑ-
προσχέσεις τοῦ Μ. Ἀρμοσταῦ ὅτι θὰ ἐ-
λαμβάνετο πρόνοια;

Δὲν φθάνει ἡ πείνα τοῦ χωρικοῦ, ὁ ὁ-
ποῖος δὲν εὕρισκει νὰ φάγῃ, δὲν φθά-
νουν οἱ κλέπται οἱ ὅποιοι τοῦ ἀφαιροῦν
ἂν ἔχητι, πρέπει καὶ οἱ εἰσπράκτορες νὰ
τοῦ πωλοῦν τὰ κτήματα;

Ἐπιθυμοῦμεν τῆ ἀληθεία νὰ μὴ ἀληθεύῃ
ὅτι ἐδόθη τοιαύτη ἐντολὴ εἰς τοὺς εἰσ-
πράκτορας, καὶ ὅτι μετεχειρίσθησαν ὅ-
τοι τὸ μέσον τοῦτο μόνον πρὸς φόβη-
τρον τῶν χωρικῶν. Ὡ! τότε μετὰ πά-
σης εὐχαριστήσεως θὰ διαψεύσωμεν καὶ
ἀναιρέσωμεν τὸ κῆθρον μας τοῦτο. Ἄλλ'
ἐὰν ἀληθεύῃ, ὡς φοβούμεθα, τότε θὰ
ἐπανέλθωμεν δριμύτεροι.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Λονδίνον 29. Λέγεται ὅτι ἡ Γαλλία
καὶ ἡ Γερμανία εἶνε διατεθειμέναι ὑπὲρ
τῆς γενομένης προτάσεως τῆς Ρωσσίας
ὅπως σταλῇ εἰς Βουλγαρίαν ὁ Ρωσσοῦ
στρατηγὸς Ἐρεροσ, ὅτι δὲ τοῦναντίον
ἡ Αὐστρία, Ἄγγλια καὶ Ἰταλία ὡη-
ρῶς ἀποδοκιμάζουσι τὴν πρότασιν ταύ-
την. Ἡ Πύλη παρεκάλεσε τὴν Ρωσ-
σικὴν κυβέρνησιν νὰ ὑποδείξῃ πρακτι-
κωτέραν τινὰ λύσιν.

» 31. Ὁ «Χρόνος» τοῦ Λονδίνου δη-
μοσιεύει τηλεγράφημα ἐκ Σοφίας λέγον
ὅτι ὁ κ. Σταμπούλωφ ἀνέλαβε τὸν σχη-
ματισμὸν νέου ὑπουργείου.

— Ὁ πρόκληψ τοῦ Κοβούργου ἐν συ-
σκέψει μετὰ τῶν Βουλγαρικῶν ὑπουργῶν

ελεπεν ότι «η αποστολή αὐτοῦ συνίσταται πρὸ πάντων εἰς τὴν παρίωσιν τῆς κυβερνητικῆς ἐξουσίας καὶ ἐπὶ τῇ βίσει ταύτῃ θέον νὰ συνταγῇ τὸ πρόγραμμα τοῦ νέου ὑπουργείου ἐξέφρασε δὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι αἱ ἐξωτερικαὶ περιπλοκαὶ θὰ ἐπετρέψωσι τὴν ἐνωσιν πάντων τῶν κομμάτων, ἅτινα συνενοούμενα περὶ αὐτὸν θὰ ἐξασφαλίσωσι τὸ μέλλον τῆς Βουλγαρίας. Ἀπέναντι τῶν ξένων δυνάμεων-εἰπε-φρονῶ ὅτι ὀφείλομεν νὰ πολιτευθῶμεν ἐν ἡρέμῳ ἐφεκτικότητι, καὶ ἐλπίζω ὅτι θὰ κατορθώσωμεν διὰ τοῦ χρόνου νὰ κερδήσωμεν ἀσφαλῶς καὶ διαρκῶς τὴν ἐμπιστοσύνην των.

Ἑλλάς.—Κατὰ τὸν «Αἰῶνα» ὁ στρατηγὸς Βοσσέρ ἀπέρχεται ἐκ τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν 15 Νοεμβρίου, λητούσης τῆς συμφωνίας τοῦ πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἐπιτριετίας. Ἐγνωρίσθη δ' αὐτῷ ἀπὸ τοῦ δε, ὅτι δὲν θὰ ζητηθῇ ἡ παράτασις τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ. Ἀγνωστον εἶναι ὁ ναύαρχος Λεξέν θ' ἀναχωρήσῃ ἐπίσης.

—Οἱ Βασιλεῖς ἐπανακάμπτουσιν εἰς Ἀθήνας τῇ 15 προσεχούσας Σεπτεμβρίου.

—Ὁ δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Δ. Σουτσοῦ δὲν θὰ ἐκτεθῇ ὡς ὑποψήφιος εἰς τὰς προσεχέας δημοτικὰς ἐκλογάς.

Λονδίνον. 29.—Ὁ Βερολίνοιος ἀνταποκριτὴς τῶν «Ἡμερησίων νέων» πιστεύει ὅτι ἡ Γερμανία ποιήσεται νέας παραχωρήσεις τῇ Ρωσσίᾳ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς Βουλγαρικὰς ὑποθέσεις. Κατὰ τὸν ἀνταποκριτὴν τοῦτον, ὁ πρίγκηψ Βισμαρκ ἐπιθυμῇ νὰ ἐπιτύχῃ ἀντὶ πάσης θύσεως συνέντευξιν μεταξὺ τοῦ Τσαρῶν καὶ τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου.

30.—Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσσίας ἀσθενεῖ, κρυστολόγησας κατὰ τὴν μετάβασιν αὐτοῦ εἰς Κοπενάγην.

Σερβία.—Ἡ «Ἐποχὴ» τοῦ Βουκουρεστίου πληροφορεῖται ὅτι οἱ ὄροι τοῦ διαζυγίου τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βασίλισσας τῆς Σερβίας κατεστρώθησαν ἐν συμβάσει ὑπογραφείσῃ ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων. Κατ' αὐτὴν, ἡ βασίλισσα ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μὴ ἐπιστρέψῃ πλέον εἰς Σερβίαν καθ' ὅλον τὸ διάστημα κατὰ τὸ ὅποτον ὁ σύζυγος αὐτῆς θὰ ἦνε ἐπὶ τοῦ θρόνου, ὃ δὲ βασιλεὺς Μιλάνοσ ἀφήσει τὸν πρίγκηπα διάδοχον εἰς τὴν μέριμναν τῆς βασιλείας μέχρι τῆς ἐνηλικιωτικότητος του. Ἡ βασίλισσα ὑποχρεοῦται πρὸς τούτους, ὅπως ἀποστέλλῃ τὸν πρίγκηπα διάδοχον εἰς τὸν πατέρα του, ὡς ἂν οὗτος ζητήσῃ νὰ ἴδῃ αὐτὸν, ἀλλ' ἡ συνάντησις αὐτῆ δὲν θὰ γίνῃται ἐπὶ τοῦ σερβικοῦ ἐδάφους. Ὁ βασιλεὺς ἀφίησιν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς βασίλισσας πᾶσαν τὴν προικίαν πρόσοδόν του καὶ πρὸς τούτους σὺνταξιν διὰ τὴν ἀνατροφὴν τοῦ διαδόχου.

Παρίσι 31.—Σήμερον ἀπεστάλη ἡ διαταγὴ διὰ τὴν δοκιμὴν τῆς ἐπιστρατεύσεως ἐνὸς στρατιωτικοῦ σώματος. Αἱ ἐργασίαι ἀρξονται αὐρῶν.

Ὁ δολοφόνος Πραντζίνης ἀπεκεφαλί-

σθη τὴν πρῶταν ταύτην. Οὐδεμίαν ἐποίησατο ἀποκάλυψιν.

Βουκουρέστιον 31.—Λέγεται ὅτι ὁ πρίγκηψ Φερδινάνδος ἐπιχειρήσει προσεχῶς ταξείδιον εἰς Εὐρώπην.

Σμύρνη.—Διευθύντρια τοῦ μεγάλου Κεντρικοῦ Παρθεναγωγείου Σμύρνης προσεκλήθη ἡ Πανελληνίου ὑπολήψεως ἀπολαύουσα, σεμιναριστὴς, πεπειραμένη καὶ ἐλλόγιμος Σαπφὼ Λεοντιάς.

—Ἡ «Νέα Σμύρνη» ποιεῖται εὐφημον μνησθῆναι τοῦ ἀξιολόγου νέου καὶ συμπατριώτου ἡμῶν κ. Πέτρου Παπαδοπούλου, ὑπαρχηγοῦ τοῦ πυροσβεστικοῦ σώματος, διὰ τὸν μέγαν ζήλον καὶ ἰκανότητα ἣν ἀπέπτυξεν ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἀρχηγοῦ πρὸς τὸ νὰ περιορίσῃ τὸ πῦρ κατὰ δύο πυρκαϊῶς, ἐν τῇ ὁδῷ Σκαλαβρίνη καὶ ἐν τῇ ὁδῷ Ἀγίας Αἰκατερίνης. Διὰ τῆς δραστηριότητος καὶ μεγάλης ἰκανότητός του κατώρθωσε δι' ἐπιτυχούς τῶν ἀντιῶν διευθύνσεως, νὰ περιορίσῃ τὸ πῦρ εἰς μόναν τὰς οἰκίας ἐνθα ἔλαβε τὴν ἀρχὴν. Τοιοῦτοι δραστήριοι νέοι, τῶν ὁποίων μόνη φροντίς εἶνε ἡ μετὰ ζήλου καὶ μετὰ πάσης ἀκριβείας ἐκτέλεσις τοῦ καθήκοντός των εἶνε ἀξιοί παντός ἐπαίρου, δικαίως δ' ἐπισύρονται ἐφ' ἑαυτῶν τὴν εὐνοίαν καὶ ἀγάπην τῶν προισταμένων των.

Αἴγυπτος.—Ἐπιβάτης τις, ἐλθὼν διὰ τοῦ τὸ παρελθὸν Σάββατον καταπλεύσαντος Ἀγγλικοῦ διέδωκεν ἐν Λεμνῶσιν ἀπαισίους εἰδήσεις, ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν καθ' ἣν εἰσῆρχετο εἰς τὸ ἀτιμόπλοιον ταραχαὶ συνέβησαν ἐν Ἀλεξανδρίᾳ συνεπείᾳ συγκρούσεως ἰθαγενῶν μετὰ Γάλλων καὶ ὅτι οἱ Εὐρωπαῖοι καὶ ξένοι ὅλοι ὤπλισθησαν. Τὸ τοιοῦτον συνετάραξεν ὡς εἰκὸς τὴν πόλιν μας. Ὅταν ὁμοῦ παρήλθον 2-3 ἡμέραι καὶ οὐδεμίαν περὶ τούτου εἰδήσιν τηλεγραφικὴν ἀφίκετο ἐθεωρήθησαν ὡς μῦθος τὰ ὑπὸ τοῦ ἐπιβάτου ἐκείνου λεχθέντα.

—Ἡ βουλὴ τῶν Κοινοτήτων ἠσχολήθη ἐσχάτως περὶ τοῦ Ἀραβῆ, τοῦ πασιγνώστου Αἰγυπτίου ἀντάρτου. Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 7 [19 Αὐγούστου] ὁ κ. Μάκδοναλ ἠτήσατο τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ Ἀραβῆ λέγων ὅτι οὗτος πάσχει σοβαρῶς κτλ. Ἀπαντῶν εἰς ταῦτα ὁ ὑπουργὸς κ. Ταῦθ εἶπεν ὅτι ἡ ὑπερὶ τοῦ Ἀραβῆ, καθ' ὅσον εἰδήσεις ἔχει ἡ κυβέρνησις εἶνε καλίστη, τὸ δὲ ὑπουργεῖον φρονεῖ ἀσυνιδεαστῶς τὴν ἀπελευθέρωσιν αὐτοῦ πρὸς τὰ συμφέροντα τῆς Ἀγγλίας καὶ Αἰγύπτου.

ΕΓΧΕΙΡΙΑ

Τὰ καταχθόνια μέσα πρὸς ἐκδίκησιν, τὰ βδελυρὰ ἔργα διὰ τῶν ὁποίων χαρακτηρίζεται ὁ πρᾶκτων αὐτὰ ὡς θηρίον καὶ ὄχι ἄνθρωπος, τὸ ζύσμα τῶν δένδρων, καὶ αἱ οὐροκοπία ὠτοκοπία καὶ γλωσσοκοπία τῶν ζώων, κατήντησαν πλέον κοινὰ καὶ μεταδίδονται ὡς

ἄλλο θανατηφόρον μόλυσμα ἀπὸ χωρίου εἰς χωρίον. Εἰς ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν περιεμένουμεν τὸν χωρικὸν μας νὰ ἀποδείξῃ διὰ τῶν ἔργων του τὴν κλίσιν του πρὸς τὴν πρόοδον καὶ τὸν ἀνθρωπισμὸν εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ἡμεῖς φωνάζομεν καθ' ἑκάστην καὶ προσπληθῶμεν νὰ ἀποδείξωμεν καὶ εἰς τοὺς ἀρχοντάς μας καὶ εἰς τὸν ἔξω κόσμον ὅτι ὁ λαὸς τῆς Κύπρου εἶνε ἄξιος καλλιτέρας τύχης· εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν προσπληθῶμεν νὰ πείσωμεν ὅλον τὸν κόσμον ὅτι ὁ χωρικός μας εἶνε ἡμέτερος ὡς ἀρνίον καὶ ἄλακος ὡς ἡ περιστέρα· ἐκεῖνος προσπαθεῖ νὰ μᾶς διαψεύδῃ καθ' ἑκάστην καὶ νὰ φαίνεται ὅτι εἶνε θηρίον ὡς τίγρις καὶ ἄγριος ὡς ἡ πάρδαλις. Ποῖος ἀρὰ γε θὰ ἀκούσῃ ὅτι ὁ χωρικός, διὰ νὰ ἐκδικηθῇ τὸν συγχωρίτην του δι' ἀτήμικτόν τινα πράξιν, τοῦ ἔξυτε τὴν νύκτα 30-40 δένδρα, καὶ θὰ εἴπῃ ὅτι ὁ τοιοῦτος ἄνθρωπος εἶνε ἄνθρωπος καὶ ὄχι θηρίον; Ποῖος ἀρὰ γε ἀφοῦ μάθη ὅτι οἱ χωρικοὶ μας, πρὸς ἐκδίκησιν ἢ ἀπὸ φθόνον πολλάκις, φονεύουν τοῦ ἄλλου τὸ ζῶον ἢ τοῦ κόπτον τὴν γλῶσσαν, τὰ αὐτὰ, ἢ τὴν οὐράν, θὰ εἴπῃ ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος εἶνε ἄξιος καλλιτέρας τύχης, καὶ δὲν θὰ εἴπῃ ὅτι ἀπὸ τοιούτους ἀνθρώπους δὲν πρέπει ποτέ νὰ λείψῃ ἡ τροποῦζα;

Πολὺ καλὰ ξεύρομεν ὅτι τὸ πρᾶγμα δὲν εἶνε γενικὸν καὶ ὅτι εὐρίσκονται πολλοὶ χωρικοὶ οἵτινες αἰσθάνονται τὴν μὲν καλιτέραν βδελυγμίαν ὅταν ἀκούωσι τοιαῦτα ἔργα, ἀλλ' ἡμεῖς γράφομεν ταῦτα διὰ τοὺς πράττοντας τὰ τοιαῦτα, διότι δυστυχῶς καὶ ἐνταῦθα ἐπικρατεῖ τὸ κοινὸν λόγιον δὲν λέγομεν «ὁ ποντικός ἐφαγε τὸ ψωμί» ἀλλὰ λέγομεν «οἱ ποντικοὶ ἐφαγον τὸ ψωμί.» Ὅταν ἀκούωνται τοιαῦτα πράξεις, κατακρίνονται πάντοτε οἱ χωρικοὶ τῆς νήσου καὶ κατηγορεῖται ὁ λαὸς ὅλος ὅτι ἀκόμη δὲν ἔφθασεν εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο τῆς ἐξημερώσεως καθ' ὃ πρέπει νὰ διοικῆται ὡς λαὸς εὐάγωγος.

Ἀπὸ διάφορα χωρία τῆς νήσου ἔχομεν εἰδήσεις τοιαύτας, τὰς ὁποίας ἀποφεύγομεν νὰ δημοσιεύσωμεν διότι δὲν ξεύρομεν πλέον εἰς ποῖαν κατάκρυσιν θὰ ὑπαπέσωμεν. Δὲν ἠδυνήθημεν ὁμοῦ καὶ ἐν τῇ ἀγανακτήσει μας νὰ σιωπήσωμεν καὶ νὰ μὴ ἐπιτεθῶμεν πλέον ἀμειλίχως κατὰ τῶν μοσθηρῶν καὶ κακούργων ἐκείνων τῶν διαπραττόντων τὰ τοιαῦτα. Διὰ τῆς σιωπῆς τὸ κακὸν γενικεύεται πάντοτε.

Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ παύσωμεν πλέον ἡμεῖς οἱ δημοσιογράφοι ἀπὸ τὸ νὰ ὑπερασπιζώμεθα τοὺς χωρικούς, διότι ἐκεῖνοι διὰ τῶν ἔργων των κάμνουσι

τάς φωνάς μας να πηγαίνουν εις τὸν ἀέρα χωρὶς ν' ἀκούωνται, καὶ τὸ χειρότερον μᾶς κάμνουν νὰ φαινόμεθα ὡς μὴ γράφοντες τὴν ἀλήθειαν. Δὲν θὰ παύσωμεν ἀπὸ τὸ νὰ ἐπανερχώμεθα συχνὰ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, παρακαλοῦμεν δὲ τοὺς κατὰ τὰ διάφορα χωρία κ.κ. συνδρομητὰς μας νὰ γράψωσιν ἡμῖν ἀμέσως πᾶσαν τοιαύτην πράξιν, ἢ ὁποία ἤθελε λάβει χώραν εἰς τὸ χωρίων των ἢ εἰς ἄλλο πλησιόχωρον, διότι τοῦ λοιποῦ ἀνάγκη νὰ δημοσιεύωμεν καὶ τὰ χωρία εἰς τὰ ὁποῖα γίνονται τοιαῦτα κακουργήματα.

* *

Διὰ τοῦ τελευταίου Αὐστριακοῦ ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν ἡ συμπολίτις ἡμῶν δεσποινὶς Ἀριάδνη Λοῖζου τελειόφοιτος τοῦ Ἀρσακίου, τυχοῦσα πέρυσι τοῦ Ραλλίου βραβείου, καὶ μὲ βαθμὸν ἄριστα. Ἡ κ. Ἀριάδνη μετὰ τῆς αὐταδέλφης τῆς, ἀξιοτ. διευθυντρίας τοῦ Παρθεναγωγείου τῆς πόλεώς μας κ. Πολυξένης Λοῖζιάδος, ἔχομεν τὴν πεποιθήσιν ὅτι θὰ ἀνυψώσῃ τὸ Παρθεναγωγεῖόν μας εἰς ἐπίζηλον περιωπὴν.

* *

Διὰ τοῦ προσεχοῦς Αὐστριακοῦ ἀναμένεται καὶ ἡ ἐλλόγιμος κ. Ἐλένη Θ. Ἀντωνιάδου ἡ ἀναλαβοῦσα τὴν διεύθυνσιν τοῦ Παρθεναγωγείου Κτήματος Πάρου.

* *

Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν συνήλθεν ἐνταῦθα ἡ ἐπὶ τῆς φυλλοξέρας Ἐπιτροπὴ εἰς πρώτην συνεδρίαν (ἀρχιθέντων ἐπὶ τούτῳ τοῦ Ἀρχιγραμματέως κ. Οὐἄρρεν, τοῦ ἀρχιάτρου κ. Χαίδενσν, καὶ τοῦ κ. Νικολάου Ρούτου ἐκ Λάρνακος) καὶ συνεσχέψαντο πῶς τὰ πρῶτα σημεῖα ἐρ' ὧν δεόν νὰ κρῆψωσιν τὴν προσοχὴν των. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς συνεδριάσεως ταύτης ἦτο καθ' ἃ ἐμάθομεν νὰ συνηθῇ μεγαλειτέρα αὐστηρότης περὶ τὴν εἰσαγωγὴν πραγμάτων δυναμένων νὰ φέρωσιν τὸ μόλυσμα ὡς καὶ τῶν ξηρῶν χόρτων εἰς ἀχῦρον κλ. Κατὰ συνέπειαν λοιπὸν ἐθεώρησαν καλὸν ν' ἀπαγορευθῇ ἡ εἰσαγωγὴ ἀχῦρου καὶ παντὸς ἄλλου χόρτου, διὰ τοῦ ὁποῦ περιετυλίγοντο τὰ ὑάλινα ἀντικείμενα ὡς φιάλαι ποτήρια κλ. Ἐπειδὴ ὁμοῦ τὰ ἀντικείμενα ταῦτα δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἔρχωνται σῶα ἀνεὺ τῶν περιτυλιγμάτων τούτων διὰ τοῦτο θὰ καίωται αὐτὰ ἐπὶ τῆς παραλίας.

Ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι κατὰ τινὰ πραγματεῖαν τοῦ κ. Γενναδίου τὰ ξηρὰ χόρτα δὲν δύνανται νὰ φέρωσιν τὸ μόλυσμα. Καλὸν εἶνε ἡ συζῆσα Ἐπιτροπὴ διὰ ν' ἀναπληρώσῃ τὴν πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν ἀνευδαικίότητά της νὰ μελετήσῃ προηγουμένως τὰ διάφορα περὶ φυλλοξέρας συγγράμματα τοῦ τε κ. Γενναδίου καὶ ἄλλα εὐρωπαϊκὰ, διὰ νὰ λάβῃ ἐκ τῆς μελέτης τούτων τὰς δεούσας γνώσεις καὶ πράττῃ πᾶν ὅτι εἶνε ἀναγκαῖον νὰ γείνη καὶ ἄλλο πράγματα, τὰ ὁποῖα ἐνῶ ἀφ' ἑνὸς εἶνε ἐπιβλα-

βῆ εἰς τὸ ἐμπόριον ἀφ' ἑτέρου οὐδεμίαν ὠφέλειαν προσενούσιν. Ἐάν πράγματι διὰ τοῦ ἀχῦρου δὲν ἦνε δυνατόν νὰ μεταφερθῇ τὸ μόλυσμα, πόση καταστροφή θὰ ἐπέλθῃ ἀδίκως εἰς τὰ ζῶα τῆς νήσου, τὰ ὁποῖα μέχρι σήμερον συνετηρήθησαν καὶ μέχρι τοῦ προσεχοῦς Μαρτίου θὰ συνετηροῦντο διὰ ξένου ἀχῦρου;

Ἡμεῖς φρονοῦμεν ὅτι τὴν μεγαλειτέραν ἐκδούλευσιν πρὸς τὴν πατρίδα θὰ ἔκαμνεν ἡ συζῆσα Ἐπιτροπὴ ἐὰν ἐξέθετε πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἀνάγκη τοῦ νὰ προμηθευθῇ σπόρος Ἀμερικανικῶν ἀμπέλων. Φρονοῦμεθα, καὶ εἴθε οἱ φόβοι μας ν' ἀποδειχθῶσιν ἄλογοι ὅτι μ' ὄλας τὰς αὐστηρὰς προφυλάξεις ἀδύνατον νὰ μὴ μᾶς ἐπισκερθῇ τὸ κατασρεπτικὸν τοῦτο νόσημα.

Ἐπειτα, ἡ Κυβέρνησις ἔχει καὶ ἄλλο τι σπουδαιότερον νὰ πράξῃ. Τὰ ἀμπέλια τῆς νήσου πάσχουν ἀπὸ διαφόρους ἀσθενείας, ἐφέτος δὲ παρατηρήθη νέα καὶ ἄγνωστος τοιαύτη. Εἶνε λοιπὸν ἀνάγκη, ἔσω καὶ μὲ θυσιάν τινὰ τοῦ ταμείου τῆς νήσου νὰ ὑπάρχῃ σχεδὸν πάντοτε εἰδικὸς περὶ τὰ τοιαῦτα νοσήματα νὰ περιφέρηται καὶ νὰ διατάτῃ τί πρέπει νὰ γίνηται πρὸς θεραπείαν τῶν ὑπαρχουσῶν ἀσθενειῶν, συγχρόνως δὲ νὰ διατάτῃ πᾶσαν ἀναγκαίαν προφύλαξιν ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ μὴ γένοιτο ἡ φυλλοξέρα θὰ μᾶς ἐπεσκέπτετο. Οἱ χωρικοὶ διὰ τῶν συμβουλῶν των μὲν, καὶ διὰ τῶν ἐπιπλήξεων των δὲ, τίποτε δὲν ἐννοοῦν νὰ κάμουν, καὶ παράδειγμα ἔχομεν τὸ θειάφωμα τοῦ ὁποῦ ὀλίγοι ἔκαμαν χρῆσιν μ' ὄλην τὴν καταφανῆ ὠφέλειαν τὴν ὁποῖαν προῦξήνησεν. Ὅταν ὁμοῦ ἀνθρώπος κυβερνητικὸς ἐπιβάλλῃ, τότε ἀμέσως ὁ λόγος θὰ γίνεται ἔργον.

* *

Τὴν ἐβδομάδα ταύτην κατέπλευσεν ἐνταῦθα τὸ συνήθως κατὰ τοιαύτην ἐποχὴν καταπλέον Γαλλικὸν ἀτμόπλοιο πρὸς παραλαβὴν τῶν κουκουλλίων τῆς νήσου. Ἀνεχώρησεν αὐθημερὸν διὰ Πάρον μετὰ πολλῶν ἐκ Λεμησοῦ ἐπιβατῶν, ἐπωφεληθέντων τῆς μοναδικῆς ταύτης περιπτώσεως καθ' ἣν δύναται τις νὰ ταξειδέσῃ διὰ Πάρον δι' ἀτμοπλοίου, καὶ ἐπεκρῆψε χθὲς. Παραλαβὸν δὲ ἐντεύθεν φορτίον οἴνου ἀναχωρεῖ τὴν ἐστέραν ταύτην δι' Ἀλεξάνδριαν.

* *

Τὴν Παρασκευὴν τῆς ἐβδομάδος καθ' ἣν τὰ ἀτμόπλοια Μεζαζερῆ προσεγγίζουσι τὸ Σάββατον εἰς Λάρνακα (ὡς σήμερον) ὑπάρχει ἔκτακτον τακτικὸν ταχυδρομεῖον διὰ τὸ ἐξωτερικόν.

* *

Ὁ Πανοσιολογώτατος κ. Νικόδημος Ἀρχιεπίσκοπος τοῦ θρόνου Πάρου προσεχειρίσθη Ἡγούμενος τῆς Ἱ. Μονῆς Χρυσορροιατίσσης. Τὰ τῆς Μονῆς ταύτης εἶχον μέχρι τούδε κακῶς. Ἐχομεν ὁμοῦ τὴν πεποιθήσιν ὅτι ὁ Πανοσιολ. κ. Νικόδημος εἶνε ὁ μόνος ὅστις διὰ τῆς δραστηριότητος του καὶ τῶν καλῶν του τρόπων δύναται νὰ φέρῃ τὰ πράγματα τοῦ Μοναστηρίου εἰς θέσιν εὐάρεσόν. Τοῦτο φαίνεται εἰδύα καὶ ἡ Α. Πανιερότης, ὁ Σεβασμιώτατος Ἅγιος Πάρος, ἐξελέξατο αὐτὸν ὡς μόνον τῆ θέσει κατάλληλον.

* *

Δύο Πυρραρίαι (καὶ δὲν εἶνε πιστεύω ἀνάγκη νὰ ἐξηγήσωμεν τί σημαίνει ἡ λέξις Πυρραρία ἐν Λεμησοῦ) ἐδικάζοντο κατ' αὐ-

τὰς ἐνταῦθα. Αὐταὶ διέλυσαν τὴν συντροφίαν καὶ ἔγεινεν ἀνάγκη νὰ καταρύγωσιν εἰς τὰ δικαστήρια πρὸς ξεκαθάρισιν τοῦ μεταξὺ των λογαριασμοῦ. Εἰς τὰ διάφορα λοιπὸν κονδύλια τοῦ λογι[μοῦ, τὰ ὁποῖα ἀνεγνώσκοντο ἐντὸς τοῦ δικαστηρίου, ὑπῆρχεν καὶ τὸ ἐξῆς κονδύλιον. «Διὰ τὸν μάγον ὅστις κατάρθωτε καὶ ἐβγάλαμεν ἀδειαν τοῦ πιστοῦ λίρ. . . . 3.» Ἡ ἀνάγνωσις τούτου κονδυλίου προῦκάλεσε τὸν γέλωτα τοῦ δικαστηρίου. Μεταξὺ δὲ δύο χωρικῶν, ἐκ τῶν πολλῶν παρευριστομένων ἐκεῖ κατὰ τὴν ὥραν τῆς δίκης, ἔλαβε χώραν μουσικὴ ὁ ἐξῆς διάλογος. — «Ποιαῖς ἐνὶ βρὲ τούταις; — Ἐν ποκεῖναις. — Ταῖς διαόλαις! ἡύραν τὴν τέχνην νὰ μπαίνουν πάνω ἔς τοὺς Ἑγγλέζους μὲ ταῖς μαγείαις.»

* *

Μετὰ τοῦ «φίλου» τῆς Ἀληθείας καὶ τῆς «Σάλπιγγος», καὶ πρὶν ἢ ἴδωμεν τὸ τέλος τῆς διατριβῆς του λέγομεν ὅτι οὐδὲν ἔχομεν νὰ κάμωμεν πλέον διὰ τοὺς ἐξῆς λόγους.

α).— Διότι ἐξηλθε τῆς εὐσχήμονος συζητήσεως μεταχειρισόμενος λέξεις προσβλητικὰς. Ἡ ἐπιγραφή καὶ μὴν τοῦ ἀρθρου του, «ὁ συντάκτης τῆς «Σάλπιγγος» καὶ ἡ αὐξήσις τῶν κλοπῶν» (δηλαδὴ ἔχουν σέβασιν αὐτὰ τὰ δύο) χαρακτηρίζει ἀρκούντως κατὰ πόσον λογικῶς καὶ ἀπαθῶς συζητεῖ «ὁ φίλος μας», μετὰ τοῦ ὁποῦ «περὶ τῶν αἰτίων τῆς αὐξήσεως τῶν κλοπῶν» συζητούμεν.

β).— Διότι καίτοι ἀρεπτόμενος εἰς τὸ δημοσιογραφεῖν ἀγνοεῖ καὶ αὐτὸς τοὺς στοιχειωδέστατους τῆς δημοσιογραφίας κανόνας καθ' οὓς δὲν θεωρεῖται πᾶλληγορὰς τὸ νὰ κρύπτηται τις ἀπὸ τοῦ κοινῶ καὶ νὰ προσβάλλῃ πρόσωπα γνωστὰ εἰς τὸ κοινόν. Ἡ γνησία ὑπογραφή εἶνε χαλινὸς εἰς τὸ στόμα, ἐνῶ ἡ ψευδὴς παρέχει ἐλευθερίαν εἰς τὴν γλώσσαν, διότι δὲν ἔχει τις νὰ φοβηθῇ τὰς κρίσεις καὶ κτακρίσεις τοῦ κοινῶ. Εἶνε καλὰ χρωσμένος.

γ).— Σεβόμεθα τὴν ὑπομονὴν τῶν ἀναγνωστῶν μας εἰς τὸ ν' ἀναγνώσκωσι μικροσκοπὴν ἄρθρα ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος, ἐπειδὴ αἱ ἐπουσιῶδαι ἄλλως τε συζητήσεις αὐταὶ δύνανται νὰ ὦσιν ἀτελείωται.

Ἐἴμεθα ἄλλως εὐχαριστημένοι καὶ μὲ τὴν ἰδέαν τὴν ὁποῖαν οἱ ἀναγνώσται θὰ σχηματίσωσιν ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ τελευταίου ἀρθρου τοῦ «φίλου» μας, ἀρκεῖ οὗτοι ν' ἀνέγνωσιν ἀπ' ἀρχῆς ὅσα ἀμρότεροι περὶ τοῦ θέματος τούτου ἐγράψαμεν.

* *

Αἱ πλείσται ἐφημερίδες χάριν περισσοτέρης τέρψεως τῶν ἀναγνωστῶν τῶν δημοσιεύουσιν ἐν ἐπιφυλλίδι διαφόρα φιλολογικὰ καὶ μυθιστορηματικά. Ἡμεῖς, καίτοι μικρὸν τὸ φύλλον μας, χάριν ὁμοῦ ὠφελείας τῶν ἀναγνωστῶν μας θὰ περικλύσωμεν τὸ λοιπὸν τὰς ἀνταποκρίσεις μᾶς καὶ θὰ δημοσιεύωμεν ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς φύλλου ἐν ἐπιφυλλίδι τῆς δ' ἡμέρας «Τὰς χρονολογίας τῶν διαφόρων καὶ σπουδαιότερων ἱστορικῶν γεγονότων ἀπὸ κτίσεως κόσμου μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων.» Ἐκπίπτειν ὅτι ἡ ἐπιφυλλὶς αὕτη θὰ παρέχῃ καὶ τέρψιν καὶ ὠφελείαν τοῖς ἀναγνώσταις μας.

Κύριε Συντάκτη τῆς «Σάλπιγγος»

Ἐτυχον ἀκροατὴς τῶν ἐξετάσεων τῶν σχολείων τοῦ χωρίου Γούρρη, διευθυνομένου ὑπὸ τοῦ κ. Χριστοδουλοῦ Παπαδοπούλου, καὶ τοῦ χωρίου Λιθροδόνα, διευθυνομένου ὑπὸ τοῦ διδασκάλου κ. Γεωργίου. Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεων τούτων ἦτο ἀρκετὰ εὐχάριστον καὶ πρὸς δικίαν ἀμοιβὴν τῶν πολλῶν κόπων οὓς οἱ διδάσκαλοι κατέλαβον ὅπως μορφώσωσι ζῶντην ὄλιαν ἀπαιτησιν, παρακαλῶ δημοσιεύσατε τὴν παρούσάν μου.

Εἰς ἀκροατῆς.

21 Αὐγούστου 1887.

Αξιότ. κ. Συντάκτα τῆς «Σάλπιγγος»

Ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τῆς ἀξιολόγου ἐφημερίδος σας ἀνέγνω διατριβὴν ὑπὸ τὴν ὑπογραφήν «Ὁ μύστερος πράκτωρ» ἐν ἧ ἄρ' οὐ προηγουμένως ἐκπίθην οὗτος τὰ αἰτία τῆς κλοδοκιομένης τοῦ λαοῦ, καὶ θεωρεῖ βλαβεράν τὴν ἀπάντησιν τῆς Ἐκκλησίας ὑπαρξῶν κερνεῖων πρὸς ἃ καὶ ἐγὼ συμφωνῶ, φέρει κατόπιν ὡς περὶ ἀειγμὰ τὸ χωρίον Κολλοσσίων ἐπὶ ἐνῆ ἢ Ἐκκλησία λειτουργεῖ τὸ κερνεῖον εἰς πλῆρες, καὶ ὡς τὸς διδάξῃ—προσεπιλέγει—ὁ διδάκκαλος τοῦ χωρίου τοῦ ἐποίου εἶναι καθήκον, ἀλλ' αὐτὸς ἀρῶ εὐδὲ τοῦς μαθητάς του δὲν διατάττει νὰ ἐκκλησιάζωνται κλ.

Ἐπιτρέψατέ μοι Κύριε Συντάκτα νὰ εἶπω ὑμῖν ὅτι ὁ μύστερος πράκτωρ» τὰ κατ' ἐπιράνειαν ἰδίων ἐγραφε χωρὶς νὰ ἐξετάσῃ ἂν ὑπάρχων ἢ ἔχῃ λόγον ἰσχυροῦ πρὸς τοῦτο. Πρῶτον ἀγνοεῖ φαίνεται ὅτι κατὰ Αὐγούστου ὄχι μόνον μαθητὰ ἀλλ' εὐδὲ γονεῖς κοιμῶνται εἰς τὸ χωρίον διότι εἶνε ἠναγκασμένοι νὰ διαμένωσιν εἰς καλύβας πρὸς προφύλαξιν τῶν κηπουρικῶν των. Δεύτερον ἐάν δὲν ἠγνοεῖ ὅτι ἀντὶ 4 κερνεῖων ὁ διδάκκαλος διὰ τῶν συμβουλῶν του περιώρισεν εἰς ἓν μόνον, ἀναγκασίον βεβαίως, ἐάν δὲν ἠγνοεῖ ὅτι διὰ πολλῶν ὀμιλιῶν του ἐπ' Ἐκκλησίας καὶ διαφόρων συμβουλῶν του κατώρθωσεν ὥστε οἱ κάτοικοι καὶ φιλοπονώτεροι νὰ γείνωσι καὶ ἀπὸ πολλὰ κακὰ ἐλαττωμάτα ν' ἀπὸλλασθῶσιν, ὡς γνωστὰ ἐστὶ αὐτὰ εἰς τοῦς εἰδότης καλῶς τὰ πράγματα, θὰ ἐδείκνυτο βεβαίως ἦττον σκληρὸς πρὸς τὸν διδάσκαλον ἢ ἄλλον ἐναντίον ὅπως γλώσσαν θὰ μετεχειρίζετο.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ ὅτι τὸ κερνεῖον ἀνοίγει τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς πρωτὴ ἀληθεία τοῦτο, ἐνεκεν ὅμως δυσπραξίας τοῦ διευθυντοῦ τοῦ κερνεῖου πρὸς τὸν ἱερέα τοῦ χωρίου. Ἀπὸ πολλῶν δ' ἡμερῶν καταχνόμεθα νὰ φέρωμεν τούτους εἰς συμβιβασμὸν καὶ ἐλπίζω ὅτι θὰ τὸ κατορθώσωμεν.

Ταῦτα παρακαλῶ δημοσιεύσατε κύριε Συντάκτα χάριν τῆς ἀληθείας.

Ἐν Κολλοσῶ 25 Αὐγ. 87.
Σ. Μεληδώνης.

Σ. Σ. Ἐυχαρίστως καταχωρίζομεν τὰ ἀνωτέρω καθόσον μάλιστα δὲν ἐπιθυμοῦμεν οἱ κ. κ. ἀναποκριτικῶς νὰ γράψωσιν ἡμῖν τι ἀνευ καλῆς ἐρεῦνης περὶ τῆς ἀκριβείας ἢ περὶ τῶν αἰτίων μιᾶς πράξεως. Ὁ κ. Σ. Μεληδώνης ἔχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι καλῶς καὶ ἀνελλιπῶς ἐξετέλεσε καὶ ἐκτελεῖ τὰ καθήκοντά του.

Φίλη «Σάλπιγγε» (ἐκ Λόγιστος 4 Σεπτ. 87)

Νὰ πάρῃ ὁ διάλογος τὰ φαρμακεῖα
Ἐίμαι νὰ σιάσω πού τὴν φόρμα μου, μ' αὐτὰ τὰ φαρμακεῖα τῆς Σκῆλας κρατῶ τὴν Συνταγήν ἕως τὰ χεῖρά μου, παρακαλῶ τὸν φαρμακοποιόν, νὰ μὲ δώσῃ τὸ Γιάτρικόν νὰ πῶ στὴν δουρίαν μου, καὶ ἐκεῖνος ἐπιμένει νὰ μὲ καθήσῃ, νὰ μὲ εἰπῇ τὴν φτώχειάν του, ὅτι περὶ ὀλόκληρος ἐβδομάς καὶ δὲν κάμνει οὐράτῃ.

Ἐγέλασα ἐγὼ διὰ τὰ παράπονα τοῦ φαρμακοποιοῦ, καὶ τὸν εἶπα, πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ἦναι ἀληθινὸν τὸ τοιοῦτον ἀφοῦ ἡ Σκῆλα ἔχῃ ἓν καὶ μόνον φαρμακείον; Φαίνεται, μοῦ ἀπαντᾷ, δὲν ρίπτεις τὸ μάτι σου, εἰς ὅλα τὰ ράφια τῶν μαγαζίων νὰ ἴδῃς πῶς κάθε μαγαζὶ εἶναι καὶ φαρμακείον, καὶ κοντὰ μου ἔρχεται καμμία συνταγή, σὺν τὴν ἰδικήν σου, καλὴ ὥρα, πού ἔχει χίλια πράγματα χίλιας δὲ διαλύσεις, καὶ πολλάκις με συγκοῦν καὶ ἀπὸ τὸ κρεβάτι μεσάνυχτα, ἢ ἀνοίγει γιὰ τί πράγμα, νὰ ὑπηρετήσω τὴν πάλιν, ἥτις διατρεῖ ἔν φαρμακείον, καὶ μὲ κάμνει πού τὰ πολλὰ κέρδη, νὰ πετάξῃ τὸ μυαλόν μου. Δὲν ξέρω τί νὰ κάμω, θέλω νὰ καθυποβάλω ταῦτα εἰς τὴν Σεβαστὴν Κυβέρνησιν, νὰ λάβῃ τὰ μέτρα τῆς ἄλλως θὰ διαλύω τὸ φαρμακείον ἂν καὶ ἡ γνώμη καλοῦ δικηγόρου, ἀπατήσαντος ὅμως 10 ἴσρ. δι' ἀμοιβὴν του, εἶναι ὑπὲρ ἐμοῦ ὅτι δηλαδὴ «ἀπαγορεύεται τοῖς μὴ φαρμακοποιῖς ἢ πώλησις φαρμάκων.» Καὶ τότε, ἀπαντῶ, νὰ μείνωμεν στὰ χεῖρά σου, θὰ μᾶς γυμνώνης ὄχι βρὲ ἀδελφεῖ ἀπαντᾷ, ἀφῶν τὸ φαρμακείον μου καὶ φάρμακά μου, διὰ λογισμὸν τοῦ Δημαρχείου, ἀρκεῖ νὰ μὲ δροσθῇ εἰς ἐπαρκῆ μισθὸς ἀφερῆμ. τοῦ λέγω, τώρα ἐκατάλαβα ὅτι δὲν εἶσαι ἀπογοκερδῆς, καὶ προσπαθεῖς διὰ τὸ καλὸν τῆς πολιτείας, σὲ βεβαίως δὲ ὅτι ἂν ἦμην Δημάρχος θὰ ἠρξάμην εἰς βοήθειάν σου, κάμει ὅμως τὰ παράπονά σου εἰς τὸ Δημαρχεῖόν μας, τὸ ὁποῖον ὡς εἶμαι εὐελπίς, θὰ σοὶ παράσχη δωρεάν τὰς

ὑπηρεσίας του, ἄτε, ἄτε, δὲς μου τὸ γρακίον νὰ φύγω.
«Δύο Δάμνα»

Κύριε τοῦ βιβλίου τῆς «Σάλπιγγος»

Ἐμὰς τὰ χεῖρά μας; Ἐτελεσθέντων πρὸν. Δῆμακων τῶν ποδῶν καὶ τὴν χιλιέτροπον σελλοβραχίαν ἕως τὸν νῶμον καὶ πῶδα μου λυμῆτέ με. Νὰ καμύσωμεν τὰ ἱματῖα μας καὶ ὅπου μᾶς βγάλῃ ἢ σόρτα μας. Νὰ μᾶς λήσῃ «Κύριον» καὶ νὰ λαλοῦμεν «θεέ μου ξέρισ» τὸ κακὸν π' ὀμπρός μας».

Γράφω σοὺ τὰ τοῦτα διὰ νὰ πορευοσκάω ἄλλιον γιὰτ' ἢ καρδίαν μου ἐράσθη πρὸν. Ἦλθον οἱ ἀθεόφοβοι καὶ τοῦτοι κ' ἐκείνοι πού τοῦς πέμπουν εἰσπρακτορες, καὶ ἀφοῦ μὲ πούλησαν ὅτι ἦσαν μεσ' ἕως τὸ σπῆτι, ὡς καὶ τὸ δουλάπιν τῆς γυναικάς, κ' ἦρα καὶ πὸ τούτην τὸν πελάν μου, ὡς καὶ τὸ σακκί μου πούπευταν πάνω τὰ μωρὰ μου, ἔμεινα ἀκόμη δεκατριᾶμισυ βελλίκα ἕως καὶ τώρα ἔν νὰ μὲ πούλησῃ τὴν βρακοῦδάν μου λαλεῖ νὰ τὰ πιάσῃ κ' ἐκεῖνα, πού νὰ πιασθῇ καὶ νὰ γυνή σκινδι καὶ τοῦτος κ' ἐκείνοι πού τὸν ἐπέψαν, καὶ δὲν μὲ πέρνει πομονήν. Ἄ τὸς κακοροζίκους δουλεῖα πούρταν πάνω ἕως τὴν κεφαλὴν μας! Πιστεύεις πῶς ἀθουμοῦμαι τῆς Τουρκίας καὶ κλαίω; Φωνάζετε βρὲ ἀδελφεῖ σὲς πούτῃε μῖς ἕως τὸν κασάπην ἴσως κάμη κανέναν ἔλαος πρὸν τούτ' ἢ Κυβέρνησις. Ἐβάλεν τὰ δυνάτὰ τῆς νὰ μᾶς κάμῃ νὰ φύωμεν;

Ἐναν πρᾶμιν θὰ ε' ἐρωτήσω. Τοῦτοι οὖλοι ὅσοι καλοῦν πῶς εἶνε Χριστιανοί, τὸν δικόν μας Χριστὸν πιστεύουν πού ἐσταύρωσαν οἱ Ἑβραῖοι ἢ κανέναν ἄλλον πού ἑσταύρωσαν οἱ φράγγοι;

22 Αὐγούστου 87
«Ὁ κακοροζίκος»
(ἐκ τῆς Ἐπαρχίας Κοιλανίου)

Φίλε συντάκτα (ἐκ τινος πόλεως)

Τὸ ἐξῆς νόστιμον καταχωρίζετε ἂν εὐκρεστήσθε πρὸς ὀμηρίαν τῶν ἀναγνωστῶν σας.

Ἐν τινι κερνεῖῳ ἐνταῦθα εἰσῆλθον δύο κύριοι καὶ ἐκάθησαν περίε τραπέζιου τινός. Ἐκεῖ παρουσιάζετα ὁ ὑπάλληλος καὶ ἐρωτᾷ τὸν ἕνα «τί θὰ πᾶρετε;—Μίαν μάλιστα.» Ἐπειτα στρέφεται καὶ εἰς τὸν ἄλλον «τοῦ λόγου σας; Ἐπίσης;» ἀπαντᾷ ὁ ἄλλος. Ὁ ὑπάλληλος ἀρῶ ἐστάθη ὀλίγον καὶ ἐσυλλογίζετο, «κύριε—τῷ λέγει—δὲν ἔχομεν τοιοῦτο ποτόν νὰ μᾶς συχωρῆς.» Ὁ ἕτερος ἐνοήσας τὴν ἀπολοικότητα τοῦ ὑπαλλήλου «ἐρώτησον—λέγει εἰς αὐτὸν—τὸν κύριόν σου καὶ πιθανόν νὰ ἔχῃ—Μὰ τον Θεὸν—ἀναφανεῖ ὁ ὑπάλληλος—δὲν ἔχομεν ἐπίσης; τί δὲν ξεύρω γιὰ τί πρῶτὰ ἔχομεν; Ἀρχίζουσι οἱ γελωτοὶ τῶν εὐρισκομένων ἐν τῷ κερνεῖῳ καὶ ὁ ὑπάλληλος ἀκόμη ἐπέμεινε φωνάζων ὅτι πολὺ καλὰ ξεύρει. ὅτι ἐπίσης δὲν ἔχει μέσα ἕως τὸ κερνεῖον. Ἀφοῦ δὲ κατόπιν τοῦ ἔδωκαν νὰ ἐνοήσῃ ὅτι ἐπίσης θὰ πῆ ἀπὸ τὸ ἴδιον, ἐθυμώθη, καὶ, «καλὰ, λέγει, δὲν εἶχε νὰ μὲ τὸ πῆ ἔτσι παρὰ ἤθελεν νὰ μὲ πῆ ἐπίσης; ἂν ἔν πίστεως τί μὲ μέλλει ἐμῆνα»

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

Table with 3 columns: Description, Unit, Price. Includes items like 'καρδιά καλῆς ποιότη. ἄπισσα γρ. 135-138', 'συνήθη μύρα γερὰ 80-115', 'κόκκινα 50-70', 'χλωσμένα 35-50', 'ραβὴν σούμα 19 βαθ. ἡ δυνά παρὰ 40-42'.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

Σάββατον 29 Αὐγούστου Ἀνατολὴ Ἠλίου ὥρ 5 λ. 46. Δύσις. ὥρ. 6 λ. 10
Τετάρτη, 2 Σεπτεμβρίου Ἀνατολὴ Ἠλίου ὥρ. 5 λ. 50 Δύσις. ὥρ. 6 λ. 7

Δύσεις αἰνιγμάτων.

Τῷ 138ῷ. Δῶρα—ὥρα
Λυσιγερς.
Ὁ κ. Ν. Γ. Κάρταλις. Τῷ 137ῷ ἔδωκάν καὶ εἰ κ. Μιχ. Τριανταφυλλίδης ἐκ Λευκωσίας καὶ Δημήτριος Ἰακωβίδης ἐκ Λάρισσας.

ΑΙΝΙΓΜΑ 139ον.
Εἰς πολέμους καὶ κινδύνους εἰμὶ λίαν ἀναγκασίον
ἂν τὸ στέριον μου ἀράλης, νῆτος εἴμ' ἐν τῷ Αἰγίῳ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ κατὰ τόπους συνδρομηταὶ νὰ ἐμβάτωσι τὰς συνδρομὰς των εἰς τοῦς ἀξιοτ. κ. κ. ἐπιστάτας τοῦ φύλλου παρ' ὧν θέλουσι λάβει καὶ τὰς ἀποδείξεις τῆς πληρωμῆς ὑπογεγραμμένας ὑφ' ἡμῶν. Ἐταύτως παρακαλοῦνται οἱ συνδρομηταὶ ἐκεῖνοι παρ' οἷς ἐπιστάσι δὲν ὑπάρχει νὰ σταίλωσιν ἡμῖν τὰς συνδρομὰς των ταχυδρομικῶς, εἴτε εἰς χρῆματὰ εἴτε εἰς γραμματόσημα τῶν 20 παρ. Παρακαλοῦνται δ' ἐτίτης ἅπαντες οἱ συνδρομηταὶ νὰ ἐξετάζωσι καλῶς ἐν τῇ ἀποδείξει πότε λήγει τὸ ἔτος τῆς συνδρομῆς των καὶ πότε ἀρχεταὶ τὸ νέον, τοῦτο δὲ, ἐπειδὴ εἶνε ἀνάγκη, ἐνεκεν πολλῶν λαμβανόντων τὸ φύλλον, ἐπὶ 9 μῆνας καὶ ἔπειτα ἀρνούμενων τὴν γλιτσοστάτην αὐτῶν συνδρομῆν, νὰ ἐφαρμόσωμεν αὐστηρῶς τὸ σύστημα τῆς προπληρωμῆς, διὰ νὰ ἦνε καὶ οἱ κ. συνδρομηταὶ κύριοι νὰ κρατήσουν ἡμῆ καὶ δι' ἄλλο ἔτος τὸ φύλλον.

Ὅστις θέλει νὰ βράπτῃ μὲ λινὴν κλωστήν ἐν πλήρει πεποιθήσει περὶ τῆς στερεότητος καὶ ὀμαλότητός της, ἄς δοῦναι καὶ προμηθευθῇ ἐκ τῶν πρωτίστης καὶ μοναδικῆς ποιότητος καρουλιῶν διὰ ραπτομηχανάς, ἐξ ὧν ὁ κ. Ἀλέξανδρος Λαμπῆς ἐπρομηθεύετατο ἐσχάτως εἰς τὸ ἐνταῦθα κατὰ τὴν ὁδὸν «Πατριάρχου» ἀγορὰν «Μπιλιάρδου» καὶ ὑπ' ἄρ. 7 κατὰστημά του. Τὸ μῆκος τῆς κλωστῆς ἐσχάτου καρουλιῶν εἶνε 200 ὑπόδων, ἢ δὲ τιμὴ χονδρικῶς μὲν σελλ. 1 πένν. 2 τὴν δωδεκάδα, λιχνικῶς δὲ 30 παρ. ἕκαστον. Οἱ δοκιμάζοντες αὐτὰ πείθονται περὶ τῆς ἀξίας των

Ἐν τῷ τυπογραφίῳ «Σάλπιγγος» εὐρίσκονταί ἔτοιμα γραμματῖα ἐπὶ κλωστοῦ κυανῷ χάρτου ἐκτετυπωμένα, ὡς καὶ φορτωτικά, καὶ πωλοῦνται εἰς τιμὰς συγκαταβατικάς.

ΤΗΣ «ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ» ΕΠΙΣΤΑΤΟΥΣΙΝ

Ἐν Λευκωσίᾳ ὁ κ. Μ. Χ. Τύμβιος.—Ἐν Βαρσοῖς ὁ κ. Γ. Παντελίδης.—Ἐν Κυρηναίᾳ ὁ Κύριος Γ. Γ. Δημητριάδης.—Ἐν Κρήματι Ἡέρου ὁ Κ. Γ. Πηλαδίας.—Ἐν Κυθραῖα ὁ Κ. Γ. Μιχαηλίδης.—Ἐν Μόρφου ὁ Κ. Γ. Κυριακίδης.—Ἐν Λακίῳ ὁ Κ. Ν. Χατζῆ Παρασκευᾶς.—Ἐν Τριωνίῳ ὁ Κ. Ἀλέξανδρος Δουκά.—Ἐν Καρπασίῳ ὁ Κύριος Κ. Χατζηπέτρον (Αἰνιγματοῦν) Ἐν Λευκωσίᾳ ὁ Κύριος Μ. Τσιονιμίδης, Κωμωδῖνος

ἘΝ ΔΕ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁ Κύριος Χ. Ν. Κυζίδης.—Ἐν Καίρω ὁ Κύριος Γ. Γ. Γεωργιάδης.—Ἐν Πόρτ Σαῖθ ὁ Κύριος Α. Μαυρομυστακῆς.—Ἐν Τάνα ὁ Κύριος Α. Αριστέλης Αἰζίου.—Ἐν Σμύρνη ὁ Κ. Πέτρος Παπαδόπουλος.—Ἐν Ἀθήναις ὁ Κ. Θ. Θεοδότου.

Τὸ τυπογραφίον «ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ» δέχεται πᾶσαν παραγγελίαν πρὸς ἐκτύπωσιν διαφόρων ἐγγράφων, γραμματίων, προσκλητηρίων, ἐπισκεπτηρίων, κλ. κλ. τὰ δόποια ἐκτελεῖ τάχιστα καὶ κάλλιστα διὰ στοιχείων λαμπρῶν καὶ διαφόρων εἰς οἰανδήποτε εὐρωπ. γλώσσαν καὶ εἰς τιμὰς συγκαταβατικάς.

Ἐκτὸς τυπογραφίον «Σάλπιγγος»